

VERRIEST, Gustaaf, hoogleraar (Leuven 24 september 1880 - Leuven 16 januari 1951).

Hij was de zoon van de gelijknamige hoogleraar aan de medische faculteit te Leuven en neef van Hugo Verriest. Hij werd achtereenvolgens kandidaat in de natuurwetenschappen en burgerlijk

ingenieur en promoveerde tot doctor in de wis- en natuurkunde aan de universiteit te Leuven. Hij voltooide zijn wiskundige vorming aan de universiteiten van Göttingen en Parijs. In 1906 werd hij te Leuven tot hoogleraar benoemd en belast met het onderwijs in verscheidene wiskundige vakken.

Bij de vernederlandsing van de universiteit stond Gustaaf Verriest de academische overheid met raad en daad bij. Hij was van bij de stichting in 1924 lid van de vereniging Vlaamse Leergangen te Leuven en van 1942 tot aan zijn dood voorzitter van het comité aartsbisdom Mechelen van deze vereniging. In 1931 werd hij secretaris van het Consultatief Comité voor de vernederlandsing der Universiteit. Hij stichtte een Vereniging van Vlaamse professoren met de bedoeling te Leuven een Vlaamse elite te vormen en een Vlaams gezelschapsleven op gang te brengen. Verriest beijverde zich om bij de Vlaamse studenten belangstelling voor de wetenschap op te wekken en hun tot meer voornaamheid in uiterlijk en omgang aan te zetten. Met dit doel stichtte hij de Wiskundige Kring waar studenten eigen werk konden presenteren, en de Federatie van Wetenschappelijke Faculteitskringen, die Nederlandse gasthoogleraren als sprekers naar Leuven moest uitnodigen. Anoniem gaf hij het boekje *Voorname Houding* uit. Hij werd door de koning tot stichtend lid benoemd van de in 1938 opgerichte Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België.

LITERATUUR: *In memoriam Professor G. Verriest, in Onze Alma Mater*, V, afl. 2 (1951, p. 18-20).

ARMAND VAN HOOF